

Sziklaforrás

XXVI. évf.

2016. FEBRUÁR - MÁRCIUS

Böjtelő hava - Böjtmás hava

SZENT LÁSZLÓ EGYHÁZKÖZSÉG

3400 Mezőkövesd, Szent László tér 28. Telefon: (49)313-225

Minden hívő ember Alleluját zengje...

Takács István munkája

ODAADÓ ÉLET A HIT ÖRÖMÉVEL

*Beszélgetés Erdő Péter bíborossal
az irgalmasság szentévééről
(részlet)*

Ferenc pápa december 8-án nyitotta meg az Irgalmasság rendkívüli szentévéét. Ebből az alkalomból beszélgettünk Erdő Péter bíborossal a keresztény élet-szményről, a hit öröméről és a szeretet cselekedeteiről.

- A lelki cselekedetek közül melyekre van a legnagyobb szüksége az embernek?

- Az irgalmasság lelki cselekedetei közül a szomorúak vigasztalását, a tanácstalanok eligazítását, valamint az élőkért és a holtakért való imádkozást emelném ki. De a tudatlanok tanítása szintén igen fontos és az irgalmasság oldaláról is vizsgálható feladat. Néhány évtizeddel ezelőtt, a rendszer-váltás táján azt gondolhattuk, hogy a katolikus oktatási intézmények elsősorban azért fontosak, mert kevés az olyan iskola, ahol katolikus szellemben nevelik a fiatalokat. Ez a szándék aztán találkozott az emberek érdeklődésével és bizalmával. Mára világossá vált, hogy a tisztességes emberi oktatás is az irgalmasság egyik cselekedete, amely önzetlenséget és szeretetet kíván; nem elég mechanikusan ellátni ezeket a feladatokat.

Chesterton azt mondta: a nevelésben annak tartalmától függetlenül hinni azt jelentené, hogy ne döntünk el, mi a jó, de ezt a meghatározhatatlan tartalmú örökséget adjuk át gyermekeinknek. Az oktatás és a nevelés megkívánja, hogy a társadalomnak legyen egy többé-kevésbé elfogadott világgépe, értékrendje és egy olyan tudáskincse, amelyet méltónak ítélt arra, hogy továbbadja a következő nemzedéknek. Láthattuk, hogy az egyházi elkötelezettség megjelent például a vidéki kis iskolák fenntartásával kapcsolatban is – ezt a kérdést pusztán anyagi szempontok alapján nem lehetett volna megoldani. A Közel-Keleten, elsősorban Iraknak a kurdok által ellenőrzött részén, illetve Jordániában, de másutt is tömegesen élnek menekülttáborokban olyan keresztény családok, amelyek az üldöztetés vagy a háború elől menekülve kénytelenek voltak elhagyni a szülőföldjüket. Ha a gyermekeik éveken át nem jutnak hozzá az oktatáshoz, akkor egy életre hátrányba kerülnek kortársaikkal szemben. Iskoláztatásukat biztosítani az irgalmas szeretet egy igen fontos cselekedete. A Magyar Katolikus Egyház megtette az első lépéseket a Jordániában működő

katolikus iskolák támogatása érdekében. A további feladatok terén nemzetközi egyházi segítség-szervezetek tudnak hatékony segítséget nyújtani, ezek biztosítják azt is, hogy az adományok valóban eljussanak a rászorulókhoz. A Szükséget Szenvedő Egyház (Kirche in Not) segítség-szervezetnek például több mint negyven projektje van a térségben. A nemzetközi szervezetekkel együttműködve sokat tesz a menekültekért a káld katolikus pátriárkátus is, magával a pátriárkával az élen.

- Kik azok, akiknek leginkább szükségük van az irgalmasság cselekedeteire?

- Arctalanná és bizalmatlanná vált körülöttünk a világ. Előfordulhat, hogy nem annak van a legnagyobb szüksége a segítségre, aki az utcán pénzt kér. A valódi nélkülözés sok esetben rejtve marad, nem lép a szemünk elé. Ahhoz, hogy eljussunk a leginkább rászorulókhöz, ismerni kell az adott települést és a plébániát. Így szerezhünk tudomást például arról, hogy a szomszéd utcában a második emeleten lakik egy néni, aki az utóbbi időben már nem tudja elhagyni a lakását, és nincs, aki bevásároljon neki. Részletekbe menő, bizalomra és szeretetre épülő ismeretekre van szükség ahhoz, hogy eljussunk a valóban segítségre szorulókhöz. E téren nagyon fontos szerep hárul a helyi karitászcsoportokra, hiszen ezek ismerik a környezetükben élő emberek helyzetét és igényeit. A diszkrét segítségnyújtásnak így lehet megtalálni a legmegfelelőbb formáit.

A szeretet szavát a külvilágtól elzárt, nyomorúságos körülmények között élő közösségekhez is el kell vinni. Ezt teszik a lelkiségi mozgalmak és az egyházmegyei karitátság-szervezetek. Igyekeznek eljutni a perifériára, amelyről gyakran beszél Ferenc pápa, aki arra buzdít: bátorsággal és szeretettel lépjük át azt a határt, amely elválaszt bennünket az elzárkózó, sok esetben szemérmes szegénységtől.

Rátka Balázs

Megjelent az Új Ember
2015. december 13-i számában.

Szentmise-magyarázataim (8.)

Hogy mit el nem kötünk testi egészségünk megőrzéséért?! A fájdalom nem tűr halasztást. Bármilyen testi gyengeség kibírhatatlan. A halál lehelete hideg és kegyetlen. Életünk ezért a folytonos menekülés. Fájdalom csillapítására orvosságok hada áll rendelkezésre. Az egészségügy a sok beteg szorításában vergődik. Bár tudjuk, de tudomást nem akarunk róla venni, hogy egyszer utolér – még talán minket is – a kegyetlen halál.

Kuruzslók, ál orvosok, csodás gyógyítók üzletet látnak ebben. Folyik a nagy átverés. S az embertömegek vevők mindenre, ami elhozná nekik az örök fiatalság, az örök egészség, mondjuk ki, az örök élet ígéretét. Egy valamit azonban nem tesz meg: hogy változtasson életmódján. Azt szeretné, hogy úgy fogyjon le, hogy ugyanúgy eszik. Úgy legyen egészséges, hogy a káros szenvedélyekkel fel nem hagy, stb.

S itt már megint a hit kellős közepében vagyunk. Mert – testvérek – a lelkünk beteg. Ha nem kapja meg az örök élet

gyógyszerét, ha nem részesül az örök élet italában, elkorcsosodik, erőtlenné válik, csak lézeng, mert az a sok bűn mind-mind rárakódik, s egy élet szeméthalmaza alatt csak vergődik.

Egy valaki viszont azt mondta, amikor egy beteggel találkozott: „Menj, hited megmentett!” Micsoda? Nem terápiát javasolt, nem gyógyszert írt fel, hanem a lelket veszi célba. Igen, mert az a bizonyos bűn, ott a lelkünk mélyén munkál. Csak gondoljuk el, mennyi harag fojtogat bennünket, a gyűlölettől szinte nem látunk, az irigység elváltoztatja színünket, a lélek ereje meg csak folyton fogy és fogy.

Amikor a szentmisében a szentáldozásra kerül a sor – talán írtam is márszeretek ott térdelni, mintegy a mi Urunk előtt. Ígéreteket fogadok, bűnvallo mást teszek, minden lelki energiámat mozgósítom, hogy fogadjam Öt. Hisz lelkem egyetlen Orvosához szólok, tőle hittel fogadom az örök élet gyógyszerét.

S itt vagyunk a lényegnél. A szentáldozás hitünk követelménye. Nem bűnös valónkról van itt szó, arra ott a bűnbánat és az irgalom. Amikor Jézus közelében vagyok, nem utasíthatom el. Öt, aki jönni akar, aki gyógyítani akar, Öt, akinek egyedül van hatalma az életem felett. Ha valami miatt nem mehetek áldozni (amely hitem legnagyobb eseménye!), akkor ott a lelki áldozás intézménye. Tehát, hitünknek új követelménye, nem engedhetem meg, hogy a felém nyújtott kezet eltoljam, - a szeretetből adott - örök élet orvosságát ne fogadjam el, vagy valamilyen megfontolásból, ne vegyem magamhoz az örök élet italát.

dr. Medvegy János
plébános

NAGYBÖJTI IDŐ

Kedves Olvasó!

A Nagyböjti időszak vége felé járunk, sőt lehet, amikor elolvassa, ezt a cikket már a Húsvéti időben leszünk. Néhány információval, illetve érdekességgel szeretnék szolgálni a mögöttünk álló időszakokkal kapcsolatban. Mi is az a nagyböjt, mit kellene tenni olyankor, miért van, hogyan alakult ki?

Ha bármelyik katolikus embert megkérdeznénk, minden bizonnyal tudna rá válaszolni. A kérdés inkább már csak az, hogy helyes-e a válasza. És a válasz helytelensége nem is azért adódhat, mert az illető nem ismeri a szabályokat, hanem inkább azért lehetséges, mert ezek változnak. És rögtön felmerülhet a kérdés: miért teszi ezt az egyház, mi értelme a változtatásoknak? Nem jó minden, úgy ahogy volt régen? A válasz: nem! Nem jó minden, úgy ahogy volt, mert akkor nem lenne fejlődés, márpedig ecclesia semper reformanda... Szükség

van a fejlődésre, Krisztus is mindig a kor emberének hirdette az Isten országát, nem a 100 évvel ezelőtt élőknek. Annak a kornak a módszerével, amiben élt, azokkal az eszközökkel, szavakkal, példabeszédekkel, amik abban az időben és régióban el voltak terjedve. Az Egyház ugyanezt teszi immár 2016 éve, ezért vannak a zsinatok, szinódusok, konferenciák hogy megpróbáljuk tartani a lépést a koral, mert ha nem tesszük, nem tudjuk hatékonyan hirdetni az örömhírt.

Nos, lássunk tehát néhány információt a Nagyböjttel kapcsolatban. A nagyböjti időszak kezdete mindig szerdára

esik, ez a Hamvazószerda. A Hamvazószerda abból az ősi hagyományból ered, hogy a hívők a vezeklés részeként hamut szórtak a fejükre. Ennek emlékét a mai napig őrzi a szertartás: az előző évben megszentelt és elégetett barka hamujából a pap ezen a napon, és nagyböjt első vasárnapján keresztet rajzol a hívek homlokára, annak emlékére, hogy porból vagyunk és porrá leszünk. A hamu egyszerre jelképezi tehát az elmúlást és a megtisztulást.

A vasárnapokat az egyház nem számítja böjti napnak, ezért a VII. század óta szerdai nappal kezdődik a nagyböjt, így hamvazószerdától hús-

vét vasárnapig a böjti napok száma éppen negyvenet tesz ki. A böjt valóságos gyakorlata a figyelem középpontjába állítja a bűnbánat, a megtisztulás, az áldozat és a könyörgés fontosságát. Nagyböjtben a keresztyének különös figyelmet fordítanak a szegények megsegítésére is.

Az egyház hamvazószerdára és nagypéntekre rendel szigorú böjtöt: a 18 és 60 év közötti hívek-

nek csak háromszor lehet étkezniük és egyszer jólakniuk. Ezen a két napon és nagyböjt többi péntekén 14 évesnél idősebb tagjait arra kéri az egyház, hogy a böjti fegyelem részeként ne fogyasszanak húst. Ezek tehát Anyaszentegyházunk rendelkezései, illetve kérései a katolikus hívek felé. Nyilván nagyon mélyen nem mentem bele abba hogyan alakultak ezek mind, hiszen ebből akár dokto-

ri disszertációt is lehetne írni. Inkább csak röviden szerettem volna vázolni ennek az időszaknak néhány aspektusát.

Megragadva az alkalmat és a lehetőséget, áldott és kegyelmekben gazdag húsvéti ünnepelést kívánok minden kedves olvasónak, valamint családjaitoknak, ismerőseiteknek, rokonaitoknak.

Versler Sándor
káplán

HÚSVÉT AZ EGYHÁZTÖRTÉNET TÜKRÉBEN

A Húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe. Krisztus feltámadásának emléknapja. Az egyház kezdettől fogva megünnepelte. Ez volt a legrégebb és a vasárnapon kívül *jó ideig egyetlen keresztyén ünnep.*

Már az egész ószövetségi ünnepekör középpontja is a húsvét volt. A *héber* és a görög neve átmenetet jelent az egyiptomi szolgátság földjéről a szabadság, az Ígéret földjére. Az egyiptomi fogságból való szabadulás emlékünnepe jelentette. Mások szerint *egyiptomi* nyelven aratást jelent. A húsvét ünnepe egyúttal az aratás megkezdésének ünnepe is volt. Ennek jelül árpakását mutattak be áldozatul.

A húsvét megünnepléséről *Mózes 2. könyve* ad útmutatást (12 fejezet 1-22 vers). Niszán hónap 10-én minden családapa köteles volt hibátlan, egészen-

dős bárányt venni, azt 14-én alkonyatkor levágni, elkészíteni és családjával együtt, állva elfogyasztani. (Niszán a mi időszámításunk szerint március második vagy április első felére esik.) A bárány kiömlő vérével be kellett kenni a ház két ajtófélfáját és küszöbét. Ez szolgált jelül az Isten angyalának, hogy az ő házaikat a bajjal ne sújtsa. A bárányt töretlen csonttal kellett elkészíteni és kovásztalan kenyérrel, meg keserű füvekkel elfogyasztani. Az étkezést ivás az áldás poharából, húsvét történetére vonatkozó bibliai szöveg felolvasása, valamint magyarázata és a zsoltárok elmondása követte.

A húsvét *idejének megállapítása* és megünneplése kezdetben eltérő volt a gyakorlatban Keleten és Nyugaton a keresztyéneknél. A keleti keresztyének Krisztus halálát Niszán hónap 14-én, fel-

támadását Niszán 16-án ünnepelték, még ha hétköznapra esett is. A nyugati (római) keresztények viszont mindig pénteken ünnepelték Krisztus halála napját és vasárnap a feltámadás napját, még ha az nem is esett pontosan Niszán hónap 14-ére és 16-ára. A húsvét egységes ünneplésére már Amicét római pápa tett kísérletet. A keleti keresztények azonban csak a 325-ös niceai zsinat után fogadták el azt a római gyakorlatot, hogy a húsvét mindig a tavaszi napéjegyenlőséget követő első Holdtölte utáni vasárnapon következik.

A régi szertartásban a VIII. századig a mai nagyszombatreggeli szertartások a *tűz- és vízszenteléssel*, a feltámadási *jövendölések olvasásával és dicsőítő hálaadó énekkel* nagyszombat este kezdődtek és többnyire hajnalig tartottak. A szertartásokat követte az *új hitjelöltek* ünnepélyes *megkeresztelése*, akik ezután a papokkal bevonultak a templomba. A húsvét napjára virradóra került sor a *feltámadási ünnepségre* majd az ezt követő *körmenetre*. A napjainkban két napos húsvétot korábban nyolc, majd négy és végül három napig ünnepelték.

A *húsvéti gyertya*, amelyet nagyszombaton szenteltek meg, az Üdvözítőt, mint a világ világosságát jelképezi. A gyertya a főoltár evangéliumi oldalán áll és minden Istentisztelet alkalmával ég. A *tűzszentelés* eredete is összefügg a keresztelés szertartásával, mert a keresztiséget az ősegyházban gyakran nevezték megvilágosodásnak. A *húsvéti locsolkodás (öntözködés)* szokása szintén ehhez az ünnephez kapcsolódik. A húsvét ugyanis a kereszttség kiosztásának egyik főnapja volt. A keresztésgre való utalás az

egész húsvéti nyolcad szertartásain átvonul. A húsvét éjjelén megkeresztelt hívek az egész nyolcadon át fehér ruhában jártak és mindennap körmenetben vonultak fel a keresztúthoz hálaadásra. Valószínű, a keresztvízre utal a húsvéti locsolkodás szokása. Más magyarázat szerint a legenda alapja az, hogy az Úr Jézus feltámadását az utcán híresztelő jámbor nőt locsolkodással akarták a zsidók elnémitani.

Az ősi húsvéti szertartásokban szerepel a *kenyérszentelés és a húsvéti bárány megszentelése*. Napjainkban csak a *hús és a tojás megáldása* szerepel annak jeléül, hogy a nagyböjt megszűnt, és most ismét szabad húsételt enni. A tojás fogyasztása ugyancsak tilos volt a böjti időben. Valószínű ezt őrzi a tojás megfestésének népies szokása. A tojás megszentelése már a XII. század összes szertartáskönyveiben szerepel, mégpedig a mai alakjában.

A vallásos hívők örvendező hangulatát fejezték ki régebben a hús és a tojás megáldásán kívül a közkedvelt *húsvéti játékok*, amelyeknek nyomai itt-ott megtalálhatók.

A húsvét nyolcadának befejezője a *fehérvasárnap*, a gyermekek elsőáldozásának hagyományos napja és a legrégebbi időben az évi húsvéti áldozás végső napja. A *húsvéti idő* ma Pünkösöd nyolcadáig, a *Szenháromság vasárnapig tart*, ekkor zárul be a húsvéti áldozás ideje. Az öröm és dicsődal érzete, amint azt az egyik egyházi ének ismétlődő végszavai olyan szemléletesen fejeznek ki: „Feltámadott! Feltámadunk! Alleluja!”

Szlovák Sándor
ny. tanár

HÚSVÉT

E szó hallatán mi jut eszünkbe? Mit jelent nekem a Húsvét?

Ha megkérdezzük egy óvodás kisgyermeket, neki mit jelent, akkor többnyire ezt mondja: nyuszi, piros tojás, locsolkodás. Egy iskolás már kibővíti a követhetőkkel: húsvéti ajándék, locsolkodásért pénzt kapok, szünet van az iskolában, kirándulni megyek a szüleimmel, meglátogatjuk a nagyszülőket és keresztszülőket, templomba megyek. S a felnőttek? Náluk nem ennyire egységesek a válaszok. Van, akinek a húsvét kimerül a vásárlásban, főzésben-sütésben, pihenésben, de azt hiszem többen vannak, akik azt válaszolják, hogy a keresztények legnagyobb ünnepe.

A húsvét nem egy nap, hozzátartozik a 40 napos böjt, a virágvasárnap, a nagyhét, Júdás, Pilátus, a Golgota, a feltámadás, s ki-ki még több tucatnyit tudna sorolni. Ha gyermekkorunkban tartottuk a húsvétot, házunkat kívül-belül kitakarítottuk, testünket-lelkünket felkészítettük e nagy ünnepre, akkor felnőttként már nemcsak éljük az ünnepet, hanem átéljük Jézus kereszthalálát, szenvedését, az emberiség megváltásának ünnepét.

Gyermekeinkkel, keresztyermekkel és unokáinkkal beszélgessünk, ismertessük meg velük a népszokásokat, mondjunk történeteket gyermekkorunkból, ébresszük fel kíváncsiságukat, adjunk a kezükbe bibliát és olvassuk azt együtt. Felnőtt korukban mindezért hálásak lesznek. Nekem is eszembe jut minden húshagyó kedden Cibere vaj-

da és Konc király küzdelme, amit nagyanyám szerint a Kóképnél vívtak meg, s Cibere vajda nyert.

Szívemben nagy hála van a Jóisten felé, hogy eljuthattam a Szentföldre, s Jézus nyomában több helyen megfordultunk. Kafarnaum, Kána, ahol megújítottuk házassági eskünket, a születés barlangja, az elszenderülés temploma, Karmel-hegy, a Nyolc boldogság temploma, a Genezáreti-tó, a Tábor-hegy, a Jordán folyó, mind-mind csak hetek múlva volt feldolgozható. Nem tudnám kiválasztani, mi volt rám legnagyobb hatással, de ha mégis választani kell, akkor a keresztút, a Via Dolorosa és hogy egy egész éjszakát eltölthettem a Szent Sír Bazilikában. Az olajfák hegyén megérinteni azokat az olajfákat, amik alatt Jézus eltöltötte az utolsó éjszakát, megsimítani azt a sziklát, amin vérrel verejtékezett, belépni az elárulás /Júdás/ barlangjába, mind-mind egy földi bűnös ember számára olyan lelki élményt jelent, ami után elmondható, más emberként várom a húsvétot, más érzésekkel járom a városi keresztutat.

Számomra ma már a húsvét nem egy tavaszi ünnep, nem hagyomány, nem egy locsolkodási szokás, hanem egy olyan erő, aminek segítségével elhiszem a feltámadás csodáját, mert Jézus azt mondta: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él: és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?”

Lázár Mihályné

Krisztus a kereszten

Egy régi ifjúkori emlékem végigkísért az egész életemen. Vasárnapi szentmisén, templomban hallottam egy prédikációt, amelyben a pap, az alábbi, számomra megható, elképzelt, vagy valós történetet mondott el.

„Egy iskolázatlan pásztorfiú birkanyáját őrizgette a mezőn. E területen az út mellett egy Krisztus kereszt állt. A fiú látta a megfeszített ember szomorú arcát és részvétet érzett iránta. Annyit már tudott, hogy ez az ember sok jót tett és a gonosz emberrel mégis keresztre feszítve megölték. Ő a mi Istenünk, Óhozza fohászkodunk és neki kell mindennél hálát adnunk. A kisfiú nem tudott imádkozni, hiszen erre őt nem tanított senki. Elgondolkozott. - Hát hogyan hálálja meg azt, hogy ő itt a szabad

természetben, a vadvirágos mezőn élhet a kedves állataival együtt? Elhatározta, hogy a megfeszített iránti szeretetből, minden nap há-

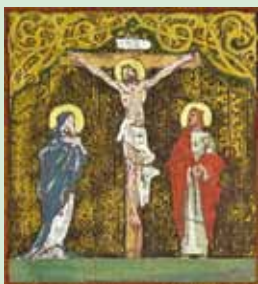
romszor átugorja a kereszt előtti útmenti árkot, mondván, hogy ő csak ennyit tud tenni, ezzel köszöni meg az Isten jóságát.”

Tizenhetedik éves voltam, mikor fából kis alakokat kezdtem faragni. E prédikáció hatására ekkor faragtam ki, egy általam elképzelt, kis út menti feszületet, amelyet Bori nővérem hamar elkunyerált tőlem. Ez az „alkotásom” az idők folyamán eltávolodott látókörömből, de az emléke bennem maradt.

Életemben bármi marandót csináltam, mindig az volt a vágyam, hogy a munkában ne csak én, hanem a Teremtő Istenem is szépet lásson, örömét találja benne. Mert én is (a kis pásztorfiúhoz hasonlóan) csak ezzel tudtam megköszönni jóságát azért, hogy én itt élhettem és valami értéket, szé-

pet hozhattam létre, mondván: – Uram, hálám jeléül én csak ennyit tudtam az életemben tenni neked!

**Hajdu
Ráfi János**

*Takács István:
Szárnyasoltár a kápolnában*

GYERMEKKORI EMLÉKEIM

Elmúlt a farsang, vége volt a nagy vendégeskedésnek, amikor nálunk is eljött a rokonság és az asztalon sült kolbász, szalonna, pampucka várta a vendégeket. Ilyenkor elbeszélgettek az aszszonyok, a nagylyukú rostán kukoricát pattogtattak és este mindenki ment a Szentségbetételre. És másnap a hamvazkodás után még találkoztunk a rokonsággal. (Húsvétkor várjuk a gyerekeket az apjukkal együtt – hangozott a meghívás.)

Itthol már várt a friss reggeli az „olajos laska”. Ami úgy készült, hogy Édesanyám meggyúrta a levelestésztát, ezt kinyújtotta és a sütőlapát-ra tette, aztán be a kemencébe. Amikor megsült összetördeltük, Édesanyám öntött rá napraforgó olajat, sót és kész volt a finom reggeli. Ez aztán felváltva volt fokhagymás pirítóssal, mellé tea. A vacsora általában sült krumpli volt ebédre, rántott krumplileves, ami felváltva volt a tészta. Így volt aztán lebbencs leves, gombótaleves, nagy-

haluska leves. A második általában krumplikalács, herőce, vagy krumplis ganca volt. Húsfélét csak vasárnap ehattunk. Hét közben, csütörtökön általában halcsík leves volt, ami tulajdonképpen csíkhaltól készült. Ez a csíkhalt a Szentistván alatti mocsaras területen élt, és télen, amikor befagyott a víz, a halászok léket vágtak rajta, ahová ezek a csíkhaltak odarajzottak. Így lukas kanakkal könnyen kimeregették őket, aztán fahordókba rakták és behozták a piacra. Itt aztán az asszonyok bődönbe mérették, gyorsan rá a fedőt, mert nagyon ficáinkoltak a halak. A tűzhelyen főtt a hordóskáposzta leves, a halakat sok vízbe átmosták és bele a levesbe. Rá egy kis fokhagymás rántás és kész volt a finom ebéd. Pláne, ha a hal tele volt ikrával!

A sok nagybőjti étel után már alig vártuk a húsvétot.

Emlékszem, nagycsütörtökön reggel el kellett menni a patakra vízért és aznap abba kellett megmosakodni. Ez annak az emlékére, amikor Jézust elfogták, a patakon lévő

hídon vezették és a vére belecsöppent a patakba. Ezen a napon kezdődött nálunk a húsvéti készülődés. Összevágták a kocsonyának valót és bő vízbe áztatták. Nálunk ilyenkor krumpli leves mellé sóskamártás is volt. Nagypénteken reggel mentünk a templomba passiót végezni. Ilyenkor elhallgattak a harangok és mi este 7 órakor elindultunk kolompolni a harangzó helyett. Nagyszombaton ment a sütés-főzés, mert a vasárnap nagy ünnep volt és ilyenkor készült a húsvéti locsolók vendégváró étele is. Nálunk a pipics sütésbe besegítettünk. Édesanyám meggyúrta a vajas-élesztős kalácstésztát, én a kiszagotott tésztát kisodortam nagyobb darabokra elvágtam, csomókat kötöttem. A csomók egyik végét kissé kihegyesítettem és be a tepsibe. A tetejét tojással megkentem

és be a forró kemencébe. Amikor kiszült, utána édesanyám még ráfűtött a kemencére és a húsosfazekat (cserép) betéve még körül igazgatta parázssal, rácsukta az ajtót és délből méri kész is volt a kristálytisza kocsonya, amit szombaton a feltámadási körmenet után már ehattunk is. Hétfőn aztán vártuk az öntözködőket. Az asztalon kocsonya, főtt kolbász, sonka, tojás és bor a felnőtteknek. A gyerekek aztán egy kis versike után megöntözgettek, elővették a zsebkendőt – ebbe került a pipics, a tojás, a szalagos. Az öntözők minket kölnivel locsoltak, ami bizony sokszor csak vízben áztatott szappanlé volt piros krepp-papírral színesítve, amit az ünneplő ruhánk bánt a legjobban.

Ilyenkor a nagylányokat kivitték a legények a közkúthoz és ahogy felhúzták a vizet a lányokat megöntözték. Délután húsvéti bál volt és másnap már kezdődött a felnőtteknek a munka és nekünk az iskola.

Régi történetet írtam most le, de ma is elevenen él emlékezetemben.

**Zelei Istvánné
Pataki Mária**

Februári ünnepeink

Karácsonytól számítva a negyvenedik napon, -február 2-án,- ünnepeljük **Urunk bemutatását** a templomban. Az ünnepi szentmise keretében gyertyát áld meg az Egyház. Az égő gyertyákkal tartott körmenet utal a régi, „fényekkel” ünnepélyesebbé tett körmenetekre. A mai ünnep jelentős azért is, mert Urunk a nemzetek világossága. A keleti liturgia a Találkozás ünnepének nevezi. Fontos, hogy minden keresztény család otthonában legyen megáldott gyertya. Ennek fényénél imádkozhatunk betegünkért, a földi gondok, félelmek elmúlásáért, és adhatunk hálát Isten jószágáért.

Szent II. János Pál pápa 1997-ben, **Gyertya-**

szentelő Boldogasszony ünnepét a Megszentelt Élet Napjává nyilvánította. „Soha nem felejtethjük el, hogy az Istennek szentelt élet a menyeyei Atya ajándéka, aki a hivatást adja. A szerzetesek világnapja segítse Isten népét, hogy jobban megismerje a megszentelt élet sajátosságait, és megbecsülje azt.” Odaadó életük példája bennünket is megvilágosít, megerősít hivatásunkban. Jézus születése fényt hozott a világba, amelyet a bölcs szüzek példájára őriznünk és sugároznunk kell. A keresztény ember szíve, ajka, kezei fényt adhatnak a reménytelen, szomorú világnak, hiszen Jézusból merítenek.

Ugyanezen a napon, február 2-án ünnepeljük Szűz Mária Szeplőtelen Szívének Szeretetlángját.

A **hamvazószerdá** keresztény ünnep, a farsangi időszak utáni első nap, a nagyböjt kezdete. Neve onnan származik, hogy az őskeresztények vezeklésként hamut szórtak a fejükre, ez a 12. század-

tól az egyházi szertartás része lett (hamvazkodás).

Hamvazószerdán szentelt hamuból keresztet rajzolnak a hívők homlokára, az alábbi mondatok egyikével: „Ember, emlékezz rá, hogy porból vagy és porrá leszel”, illetve „Térjete meg és higgyetek az evangéliumnak!

Megkezdődő a nagyböjt, a húsvéti előkészület ideje. Ezt az előttünk álló negyven napot arra kell felhasználni, hogy lélekben egyesüljünk az értünk szenvedő és a keresztben haldokló Urunkkal. Az ő kinszenvedése és halála emberi szemmel nézve a legnagyobb tragédia. Meg kell értenünk, hogy mindez Isten akaratára szerint történt, mégpedig azért, hogy beteljesedjék megváltásunk, és az örök üdvösségre jusunk.

Nagy Péter
diakónus

Nagyböjti lelkigyakorlat

Írásom azzal kezdem, amivel a három napos lelkigyakorlat befejeződött. A Szent Család Énekkar előadásával és áldásával köszönt el szeretett, egykori káplánunktól Lipcsák János Atyától. Majd Tóth Imre világi elnökünk szavai következtek. Zsúfolásig megtelt templomunk. Csendes figyelemmel kísértük János atya lelkünk építését szolgáló szentbeszédeit.

Az elmélkedés mottója János evangéliumából való: "Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen." Minden szónak elgondolkodtató jelentősége van. A szeretet mely Istentől indul, a felebaráti szeretet, a megbocsátó szeretet. Szeretet nincs irgalmasság nélkül. Irgalmasságból jutunk a megbocsátáshoz. Megbocsátani, úgy, hogy ne fájjon, nem könnyű feladat. Harmóniába kell lennünk magunkkal és mindennel, de ez csak Isten mellett lehetséges! A harmónia hiánya mikor értelmünk elhomályosul, akaratumk meggyengül.

Mécs László: Bakonyi lá-

tomás c. verse szolgált első napi zárásként, melyben a papköltő egymás mellé állítja a Szent és a Betyár személyét, Gellért Püspököt és Sobri Jóskát. Itthon jó volt újra elolvasni ezt a tanulságos költeményt.

Szombaton Ferenc Pápa nagyböjti üzenetével nyitotta beszédét János Atya. „Isten irgalmassága üzenet a világ számára: de az üzenet átadását minden kereszténynek magának kell megtapasztalnia.”

Isten szeretné elérni a bűnöst, bármely távol legyen tőle, megtalálni ott, ahol elvesztette őt és eltávolodott tőle. Isten nem határolódik el a bűnöstől. Isten nem mondja: szégyelld magad! Isten, Jézus Krisztus által jön hozzánk, hisz egyszülöttjét adta oda értünk. Figyeljünk a sátánra, aki Jézust is megkísérettette, ránk is lépten-nyomon leselkedik. Igazítsuk életünket a 10 parancsolathoz! Hiszek-e vagy csak vallásos vagyok? Ne félelemből legyünk vallásosak! Szükségünk van Isten szeretetére! Ezek voltak a vezérgondolatok.

Az Atya vasárnap több kérdést és választ tárt elénk. Pár kérdésen jó hosszabban, mélyebben

elgondolkodnunk. Mit keresek én itt? Teremtettél-e az örökkévalóságnak? Maradt-e szív és kéz üresen? Van olyan kéz, amibe csak a te kezed illik bele. (az anya keze pl.) Meghökkenő volt számomra mikor Atya, Jézus gyengeségeiről kezdett beszélni, de megértettem, nem valóságos gyengeségek ezek, hanem az irgalmas Jézus megbocsátó szeretete.

- Jézusnak rossz a memóriája, mert elfelejtette a kereszten, jobbán és balján lévő bűneit.

- Jézus rossz matematikus, mert ott hagyja a 99-et és megkeresi az elkoborolt egyet.

- Jézus nem logikus, mert a szeretetnek és irgalomnak nincs logikája.

- Jézus kalandor, mert nem ígér jó programot, gondoljunk a 8 boldogságra.

- Jézus nem ért a gazdasághoz, mert ugyanannyi bért ad annak a munkásnak, aki egész nap dolgozik, mint aki csak pár órát.

- Jézus rossz tanár, mert előre megmondja megoldást, az utolsó ítélet. Igen, mindez Jézus igaz szeretetéből adódik!

Mindhárom estén az el-

mélkedés vezérgondolata a jánosi evangélium szavait követte. Szeretetről, ahogy Isten szerette a világot, az irgalmasságról, az egyszülöttről a megbocsátásról, bűneink megbánása meggyónásáról, a hitről, a feltámadt Krisztusról és az örök életről. János Atya prédikációját a tőle megszokott, lebilincselő stílusban, vidám, érdekes történetekkel, saját életéből vett példákkal gazdagítva tette színesebbé. Így készítette fel lelkünket a Húsvétra a feltámad Krisztus ünnepére!

Befejezésként az Atya, Seregély István: Szűz Mária levelei írásából olvasott fel. Aki feltámadt a halálból részt hallgattuk. Ebből idézek zárszóként:

„Ott állt előttem a fiam.... Kezén, lábán és oldalán a megváltás sebei megdicsőülése ékszereiként tündököltek. Nézett rám legyőzhetetlen szeretetével. Én nyaka köré fontam karjaimat. Mellére hajtottam fejem. Hallgattam meg *szívének immár nem szűnő dobogását!*”

Kasza Lajosné

*

Mire tanított a Nagyböjti lelkigyakorlat? – kérdeztem.

A lelkigyakorlat Isten és ember csodálatos találkozás. János evangéliu-

mában hallottunk a szeretetről. Az igaz szeretet ismerve: az áldozatkészség a megbocsátás. Vagyis képes vagyok saját vágyaimról lemondani és áldozatot hozni a másik emberért. Mi emberek a jó és rossz választásának lehetőségével lettünk teremtve. Mire szolgál az értelem és az akarat? Egy adott helyzetben választhatunk a két lehetőség közül (jó-rossz). A húsvét Jézus Krisztus feltámadásának, az emberiség megváltásának ünnepe. Az ünnepet 40 napos böjti időszak készíti elő. Nagypénteken végigjárjuk a keresztutat, a 14 stációt. Hallottuk Mécs László versét. Isten irgalma végtelen, melyből erőt, enyhülést, kegyelmet meríthetünk, amire nagy szükségünk van az élet küzdelmeihez.

Szent Ignác imáját szeretném idézni: „Vedd Uram és fogadd el teljes szabadságomat, emlékezetemet és egész akaratomat. Rendelkezzél velem. Add nekem

szeretetedet és kegyelmedet ez nekem elég.”

János Atya, lebilincselő vidám hangulatú három estét ajándékozott nekem!

Szabó Lászlóné

*

János Atya, köszönöm az útravalót, amit megfogadok, betartok, jócelekedeteimmel is bizonyítok, ezáltal tiszta szívvel, lélekkel várom Urunk feltámadását.

Egy hívő asszony

*

A nagyböjt üzenete, hogy Jézus Krisztus a második isteni személy átvette a szenvedést a bűneinkért.

Nekünk „csak” meg kell vallanunk bűneinket és jutalmul megkapjuk a Húsvétot, a Feltámadást.

Isten harmóniát, rendet teremtett, de az embernek nem kellett a harmónia.

Emiatt feladatot kapunk, hogy visszaálljon a teremtett Rend.

Meg kell különböztetnünk a jót a rossztól. Erre kaptuk az értelmünket.

Ennek ellenére, ha nem sikerül a jót választanunk megkaptuk az Istentől az irgalmasságot.

Nem hagy a bűnben, ki segít onnan bennünket úgy, hogy ne „sérüljünk.”

A bűneinkkel együtt kelünk az Istennek.

Nem utálkozik a bűnös

embertől, Ő jön étünk a „mocsokba”, pedig tudja, hogy újból és újból elkövetjük a bűnt, megszegjük a Tízparancsolatot.

Bár a legújabb fordítás szerint ezek nem parancsok, hanem pl.: Uradat Istenedet imádd, és csak neki szolgálj! Ez pedig így hangzik: Istent fo-

god szolgálni. Ne félelemből éljek bűn nélkül, hanem szeretetből.

Ez a szeretet maga az Isten. Ő minden segítséget megad, hogy üdvözüljünk. Ez a segítség maga Jézus Krisztus.

Hozza meg az idei nagybőjt, hogy ebből a szere-

tetből fakadóan törekedjünk a jó úton járni.

Köszönöm János Atyának a szavait, melyet nagyon vártam. Köszönöm a lelki megerősítést! Isten áldása kísérje lelkipásztori szolgálatában és egész életében!

Pappné Guba Borbála

Tóth Imre világi elnökünk zárszavai a lelkigyakorlat utolsó estéjén:

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Olyan volt ez a három este, mint amikor a család otthon maradt tagjai nagy izgalommal várják haza a gyerekeiket, aki még nemrég hagyta csak el a szülői házat. Mégis: rengeteg mondanivalója van, mindenkit elgondolkodtatnak szavai.

Kedves János Atya!

A jelenlévő hívek nevében nagy tisztelettel és szeretettel köszöntünk Téged. Hazajöttél. Nagyböjti gondolataidat figyelemmel hallgattuk, és igyekszünk ezekből elraktározni, hogy a későbbiekben elővehessük, mert erre szükségünk lesz.

Nagyon vártuk ezt a három napot. Mindannyiunk örömeire szolgál, hogy el tudtál jönni közénk, hozzánk.

Nagy ünnepre készülünk. Húsvétra. Felidézzük az Úr Jézus szenvedését, halála körülményeit, és örülünk hogy FELTÁMADOTT értünk, emberekért.

Jó ilyenkor elcsendesedni, sok mindent át gondolni a mindennapjainkról, emberi kapcsolatainkról.

Érdekes ajándékozási formákról olvastam a minap. Ajándékokról, amik nem kerülnek semmibe. Szeretném megosztani a Kedves jelenlévőkkel:

- egy jó szót szólni,
- egy beteget felvidítani,
- mindenért hálásnak lenni,
- apróságoknak örülni,
- jó tanácsot adni,
- jogos panaszt nem emlegetni fel újra,
- nem sértődni meg egy félre sikerült szó miatt,
- megtalálni a dicsérő, elismerő szót a jóra,
- elismerni az elkövetett helytelenséget,
- örülni a holnap napnak,
- bizonyos dolgokra aludni egyet,
- mindenre rászánni a kellő időt és gondot,
- és mindenben, de mindenben szeretettel lenni.

Úgy érzem, különösen fontos ajándékok ezek nemcsak a húsvéti időszakban, de az év minden egyes napján a Szent Atya által meghirdetett Irgalmasság Évében.

Kedves János Atya! Köszönjük, hogy felkészítettél bennünket Húsvét szent ünnepére. A jó Isten áldását kérjük további munkádra!

Szívből kívánok mindenkinek áldott ünnepeket!

Szentségimádás

Az egyházi élet középontja a köztünk élő Jézus az Oltáriszentségben. Minden ezért van az Egyházban. Ezért díszesek a templomaink, ezért olyan gyönyörűek a szertartásaink, mert köztünk él Jézus. Minket lát, minket hall, minket figyel. A mi templomunk sohasem üres. Mindig van benne Valaki...

A nagy szentek Keleten is, Nyugaton is mindig nagy szentségimádók voltak. Vianney Szent János, Don Bosco Szent János, Lisieux-i Szent Teréz vagy X. Szent Pius pápa az Oltáriszentség pápája.

Nálunk magyaroknál ismeretes Szent István királyunk, Szent Imre, Szent Margit szentségimádata. Geszták, krónikák külön is feljegyezték: Szent Imre így ajánlotta fel tisztaságát, István király is így ajánlotta az országunkat a Boldogasszonynak.

Magyar szentjeink és népünk már akkor Oltáriszentség-imádó volt, amikor ez Nyugaton még nem is volt általános szokás.

VI. Pál pápa így írt: „Az Eucharisztia szentségében egész sajátos módon jelen van az egész és teljes Krisztus, mint Isten és ember, lényegileg és maradandóan.”

A fent leírtakhoz a Szentségimádási könyvemem hívtam segítségül, amire nagyon vigyázok, sokáig nem tudtam ugyanis hozzájutni, végül megörököltem a nővéremtől.

Régebbi idők jutnak eszembe, amikor nálam jóval idősebb nővéreim jártak szentségimádásokra, és én akkor még nem éreztem hívást ezekre az alkalmakra, úgy gondoltam, az idő-

sebb korosztálynak való ez az imamód.

Úgy gondolom, rendelt ideje van mindennek. Hitünkben folyamatosan növekedni kell, hogy megpróbáljuk szemlélni és megfejteni a Titkokat.

A Jézussal való találkozáshoz csendben kell lennünk. Ha állandóan mondjuk a magunkét, ha hangosan imádkozunk és énekelünk az eucharisztikus Jézus előtt, nem halljuk meg azt, amit Ő akar mondani nekünk. Mert az a fontosabb, nem a mi szavaink – azt meg kell hallanunk.

Különösen az esti szentségimádásokat szeretem. Amikor a kinti félhomályból belépek a templomba, még tündöklőbb a kitett Oltáriszentség ragyogása. Szívemet kítárva csendben szemlélve a Titkot, úgy érzem, gyógyulok.

Egy ideje, ha tehetem, részt veszek az első csütörtöki szentségimádási órán, amelyek Nagy Péter diakonus vezetésével zajlanak.

A Szent Óra emlékezés

Nagycsütörtök éjszakára, amikor Jézus tanítványa-
itól elhagyatva az Olajfák
hegyén elszenvedte halál-
félelmét, és vérrel verejté-
kezett.

Maga az égi Üdvö-
zítőnk kérte ezt az aj-
tatossági gyakorlatot
Alacoque Szent Margit-
tól, kinek csodálatos mó-
don kinyilatkoztatta is-
teni szívének embersze-
retetét. A Szent Óra lé-
nyeg, hogy 1 óra időtar-
tamra lélekben képzeljük
magunkat az Olajfák he-
gyén Üdvözítőnk oldalá-
ra, isteni Szívének nyújt-
sunk vigasztalást.

Együttal esedezzünk az
Atyához könyörületessé-
gért, bűneink bocsánatáért.

Rendszeresen imád-
kozunk papi és szerzete-
si hivatásokért, egyház-
községünkért, különbö-
ző imaszándékokat, elmé-
lelkedéseket, engesztel-
ő imákat, könyörgése-
ket veszünk sorra, közben
szép dicsőítő énekekkel.

Ahhoz, hogy átéljük
a találkozást a szentségi
Jézussal, teljes önátadás
kell. Az érzés nem min-
dig egyformán erős, de
amikor diakónusunk azt
mondja: most csendesed-
jünk el, és fogalmazzuk
meg kéréseinket a köz-

tünk lévő Jézushoz, úgy
érzem nagyon közel van
hozzánk, valóban jelen
van, nem csak azért mert
oltárközelben vagyunk.

Elmondjuk a szent-
ségimádásban Krisztus
Urunknak, hogy nagyon
szeretjük Őt, bűnbánatot
tartunk és Ő a Szent Szí-
vének minden szeretetével
válaszol.

Nem tudom másként ki-
fejezni, hogy mikor vége
van a szentségimádásnak,
úgy érzem, nincs az a go-
nosz erő, ami el tudná ho-
mályosítani azt a csodá-
latos örömet, amivel tele
van olyankor a szívem.

Ezeket a lelki élménye-
ket közösségben lehet iga-
zán átélni, de sajnos ke-
vés hívő ember vesz részt
a Szentségimádásokon.
Aki megteheti, ne sajnálja
az időt és fáradságot, mert
cserébe csodálatos, meg-
tisztító kegyelmi ajándé-
kot kap.

2020-ban Magyaror-
szág rendezi az Eucharisz-
tikus Világkongresszust.
Készüljünk lélekben már
most erre a nem minden-
napi egyházi eseményre!

Áldott, békés, szép hús-
vétot kívánok minden
kedves olvasónak!

Pap Józsefné

Laboda Kálmán

RÖPÜLÉS

*mikor már
nem tudsz
szaladni,
nem tudsz állni,
sőt: ülni sem*

*akkor jön
a fekvés*

*fekvés
egy ágyon*

*otthonin
vagy kórházin*

*fa /otthoni/,
vas /kórházi/,*

*azt hiszed:
vége*

*pedig ez után
minden eddigit
felülmúló jön:*

repülés – röpülés

*Isten
elébe!*

Gondolatok a „Betegek világnapja” alkalmából

Minden évben szinte naponta találkozunk az úgynevezett világnapokkal. Ezek közé tartozik február 11-e, mely 1992 óta a „Betegek világnapja”. Szent II. János Pál pápánk kezdeményezte annak emlékére, hogy 1858-ban ezen a napon jelent meg a Szűzanya Bernadettnek Lourdes-ban. Február 15-én a sziklabarlangban forrás fakadt, melynek vizétől emberek milliói javultak vagy gyógyultak meg betegségeikből. E nap célja, hogy kelő figyelmet szenteljünk a betegeknek, értsük meg őket, érezzünk velük szenvedéseikben.

2016-ban az Irgalmasság szent évét éljük, így különösen mélyen érint bennünket a betegekre való odafigyelés. Mindnyájunk életében sokszor előfordulnak betegségek, melyeket át kell élnünk saját magunk és a család-

dunk körében is. Ilyenkor tudjuk meg, hogy mekkora érték az egészség! Félelem és aggodalom tölt el mindenkit, amikor gyermeke, szülei, házastársa, rokonai megbetegszenek. Tudnunk kell, hogy a szenvedés hozzátartozik az életünkhöz, de erőt is meríthetünk az elviseléséhez a hitben!

A hit, az imádság vigaszt és reménységet nyújt! Nem mindegy, hogy a beteg és hozzátartozói hogyan viselik a megpróbáltatásokat. Az orvosi segítség mellett a türelem, a családi szeretet, megértés és gondoskodás, a gyógyulásba vetett hit és bizakodás végtelenül fontos.

Súlyos és gyógyíthatatlan betegségekben a családnak kell vállalni, amit a sors rájuk mér. A hit segít, a gyógyító ima, a szeretet átsegít bennünket a fájdalmon.

A „Betegek világnapján” azt is tudjuk, hogy meggyógyulunk ez életünk nagy ajándéka. Az átélt betegségekből tanulhatunk, erőt meríthetünk az életünk további küzdelmeihez. Soha ne feledjük megköszönni a gyógyulást, a visszatért egészséget az Irgalmasság Atyjának, kérjük további segítségét egész életünkhöz.

Dr. Jászberényi Judit
gyermekorvos

MULATNI EGYÜTT JÓ!

A Simogató Kéz farsangja

A télbúcsúztató alkalomból megrendezett farsangi bál visszatérő esemény a „Simogató Kéz” kis közösségének életében. Az idén január negyedik hétvégéjén karneválunk olyan jól sikerült, mint az ezt megelőző években! Ilyenkor odahaza készült finom süteményekkel és farsangi fánkkal kedveskedünk egymásnak. A fiatalok az idén is nagyon ötletes, kreatív jelmezekben vultak fel. Egy párat említénék: volt sportoló,

A Pogonyi lányok

konyhatündérek, doktor bácsi, Pumukli, Hürrem, Szultána. A remek zenére most is roptuk a táncot. A szokásos táncversenyt is megtartottuk. A győztes pár, Bacsó Magdika és Csizmazia Józsika serleget kaptak.

Jó hangulatban ért meg ez a délután

Nagyon jó érzés, hogy tagjai lehetünk egy csoportnak, ami olyan KÖZÖSSÉGGÉ vált, ahol felszabadultan, önfeledten tudunk együtt kikapcsolódni. Nem csak az örömmünket tudjuk megosztani a közösséggel, ha van valamilyen problémánk, mindig figyelemmel, segítő szándékkal hallgatjuk társainkat.

Akkor tudjuk egy közösséggel a legmélyebb bánatunkat és örömmünket is megosztani, ha azt a szeretet, bizalom, elfogadás jellemzi. A „Simogató Kéz” ilyen kis közösség.

Az is jó érzés, hogy a városunkban vannak olyan segítőkész emberek, vállalkozások, akik apróbb

ajándéktárgyakkal is támogatják csoportunkat. Az ilyen és ehhez hasonló összejövetelek alkalmával nagy örömet szereznek ezzel a fiataloknak, akik az ötletes jelmezért járó díjjal, egy-egy tombolán nyert ajándékkal térhetnek haza. A támogatóinknak a „Simogató Kéz” nevében ezúton is szeretném megköszönni önzetlen segítőkészségüket, jószívúságukat.

Isten tartsa meg jövőre is jó szokásukat!

Pogonyi Zsuzsa

Most nincs beteg szerencsére!

Az elsőáldozók farsangi oratótiuma

Vidám farsangi foglalkozást tartottunk plébániánk hittantermében az elsőáldozásra készülőknek.

A résztvevő gyerekek közül sokan eddig nem jártak templomba. Most a szentségfelkészítés idején ez elsőszámú elvárás. Fontos, hogy valami szép emlémmel kötődjenek a plébániához, a templomhoz. Ezt szolgálta a vidám farsangi találkozó. A gyerekek részesei lehettek, hogyan lehet együtt szórakozni, játszani, plébániái környezetben, imával keretelve. A nap mottó-

ja: „Nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos!” (Coubertin) A játékokba, a vetélkedőkbe, közös éneklésbe próbáltunk mindenkit bevonni. Köszönet a Plébános Atyának, aki jelenlétével megtisztelt bennünket és ajándékkal kedveskedett a gyerekeknek.

Ezúton szeretném megköszönni a Varga házaspár segítségét, akik a terem pazar díszítését és a fotózást vállalták. A találkozóról készült képek megtekinthetők egyházközségünk honlapján.

Nagy Péter
diakónus

A vidám résztvevők

Húsvéti előkészület a Széchenyi István Katolikus Szakképző Iskolában

„Te, amikor böjtölsz, kend meg fejedet és mosd meg arcodat, hogy ne lássák rajtad az emberek, hogy böjtölsz, hanem csak Atyád, aki a rejtekben is ott van.” Mt 6,17-18

Hamvazószerdával iskolánkban is kezdetét vette a Húsvéti előkészület. Ezen a napon kezdődik a negyvennapos böjt, melynek során a keresztények húsvétra, Jézus Krisztus föltámadásának ünnepére készülnek. A hamvazkodás szentelmény, mely az imádság által az őszinte bánat felébresztésére szolgál, mely a lelkünket gyógyítja. Iskolánk tornatermében gyűltek össze a diákok és tanáraik, hogy meghallgathassák Dr. Medvegy János plébános atya gondolatait a nagyböjt kezdetén majd következett a Hamvazkodás szertartása, ami a bűneinkkel való szembenézés szükségességére figyelmeztet bennünket.

A húsvéti előkészület részeként, szavalóversenyt rendezett iskolánkban a humán munkaközösség. Istenes versekkel készültek a diákok, felkészítő tanáraik segítségével. Szépreményű fiataljaink nagyon komolyan vették a megmérettetést és igen színvonalas előadásokat is hallhattunk.

Készülnek még rajzversennyel és prezentációs munkákkal is a diákok, melyeknek témája a Keresztút, a

Nagyhét eseményei, jelképekkel feldolgozva. Remélhetőleg gazdag szép munkák fognak születni.

Minden héten kedden Versler Sándor atya gondolatait is hallhatjuk iskolarádióinkban, aki szintén útravalót ad a nagyböjti időben.

Lelki napot szervezünk diákjainknak, március 22-én Rita nővér Bükkszentkereszti ferences kishölgy és Versler Sándor atya a Mezőkövesdi Szent László Plébána káplánja vezetésével. Iskolánkban immár hagyományra vált, hogy ezen a napon közösen veszünk részt szentmisén.

Iskolánk tantestülete meghívást kapott a Szent László templomban tartott lelkigyakorlatra, amit Lipcsák János atya Miskolc-Mindszent plébánosa vezetett. A lélekemelő gondolatok az irgalmasságról a megbocsátásról és a szentgyónás fontosságáról szóltak. A lelki nap lehetőséget nyújt az elcsendesedésre és a résztvevők figyelmét segít Jézusra a legszentebb áldozatra irányítani.

Minden nagyböjtben tanárok és diákok együtt gyakoroljuk a tudatos jóra törekvést, hogy az olyan gyakorlattá váljon, amely folytatódik a nagyböjti időn kívül is.

Szabóné Varga Ágnes

hitoktató

Képviselők bemutatása

Farkas Ágnes - Szihalom

Farkas Ágnes vagyok, 1973. január 15-én születtem Egerben, azóta Szihalmon élek. 21 évig a Mezőkövesdi postán dolgoztam, jelenleg Egerben a Szent Lőrinc Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakközépiskola és Szakiskola iskolatitkára vagyok. Nővérem Debrecen mellett Macs községben él, 2 gyermek édesanyja. Édesapám 2000-ben távozott el tőlünk örök-re az égi hazába. Katolikus családban nőttem fel, igaz édesanyám református vallású, de hívő lelke a szihalmi egyházközségnek. Az egyház szolgálata a megkeresztelkedésemről kezdve, első áldozás és bérmálás szentségein túl a mai napig része az életemnek. 20 éven keresztül olvashattam a szentmise olvasmányait, amit az akkor Szihalmon szolgáló Papp József atya csak a 12 éven felüli gyermekek részére engedett meg. Nekem ez nagy megtiszteltetés és lehetőség volt, de mára ezt a cselekedetet csak alkalmanként te-

hetem meg, hiszen a stafétát át kell adni a fiatal generációnak, és ez így van rendjén. A következő meghívásomat 2000-ben Mozerné Horga Stefánia kántorasszonytól kaptam, azóta tagja vagyok a Mezőkövesdi Szent László kórusnak, dicsőíthetem az Urat az anyanyelvén úgy az énekarban, mint a szentmise szoltárjaiban. 2009. 11. 22-én Krisztus Király ünnepén vehettem át az első KINEVEZÉSEMET Dr. Tertyák Csaba egri érsektől az egyházközség képviselőtestületének tag-ságára, hogy segítségére legyek a plébános és

a hívek részére. Másodjára is megválasztottak 2014-ben, amihez kérem a Szűzanya oltalmát és az Úr áldását, hogy feladatomat példamutató katolikusként tudjam teljesíteni.

*„Gondolatom hozzád szál,
mint kinyílt rózsaaszál.*

*Szívemből szólok, szeretlek,
érted élek és kereslek.*

*Ha bánat és öröm ér, tudom,
hogy bennem élsz.*

*Mindig bízhatok benned,
erőt, védelmet nyújtasz
nekem.*

*Köszönöm, hogy létezel,
nem hagylak el sohasem.
Amen”*

Bukta Ferencné - Mezőszemere

Nevem Bukta Ferencné Ruszó Erzsébet. Borsodszemerén, vallásos családban születtem. Iskolai végzettségem 8 általános, középiskolai érettségi, képesített könyvelő, majd pénzügyi számviteli ismeretek. Férjemmel 1965 október 2-án házasságot kötöttünk, házasságunkból 2 fiúgyermek született, Ferenc és István. Ferenc asztalos, István géplakatos szakmát tanultak. Kicsi koruktól kezdve rendszeresen jártak a vasárnapi szentmisére és oltárszolgálatot teljesítettek.

A mezőszemerei egyházközség képviselőtagjának 1990-óta vagyok tagja a mai napig. 1992-ben felkértek, hogy legyek az egyházközség pénztárosa. Szívesen vállaltam és azóta is ezt a tisztséget töltöm be. Lelkiismeretesen végzem, végzem a munkámat. Itt szeretném megköszönni az egyházközség lakosainak, hogy közel 26 éve végzek egyházi feladatokat és megtiszteltek a bizalmukkal.

Házasságkötésünk után a füzesabonyi állami gazdaságban, majd a helyi Termelőszövetkezetnél dolgoztam a nővénytermesztésben. Majd 1975-ben ke-

rültem a Füzesabony és Vidéke Takarékszövetkezet Mezőszemerei Kirendeltségéhez, kirendeltség vezetői beosztásban egészen nyugdíjazásomig. (2002.) Utána helyettes dolgozóként 2013 december 31-ig. Összesen 38 évet dolgoztam a helyi Takarékszövetkezetnél.

Boldog nagymama, feleség vagyok és köszönöm a Jóistennek és a Szűzanyának, hogy így alakult az életem.

TISZTELETTEL HAJTJUK MEG FEJÜNKET 1848 NAGYJAI ÉS ESEMÉNYEI ELŐTT. 168 ÉVE EMLÉKEZÜNK RÁJUK.

Petőfi Sándor

A MAGYAR IFJAKHOZ

(részlet)

*Szent hazaszeretet, mibe mártsam tollam?
Hogy dicsó képedet híven lerajzoljam,
Oly híven, oly szépen,
Hogy megbüvöld, ki rád szemét fogja vetni,
Hogy örök tanyára tégy szert valamennyi
Magyar kebelében.*

Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza

Követendő példák

2014 őszén ezzel a címmel írtunk három testvér örömeről, akiknek gyermekei egy hónap leforgása alatt kötöttek szentségi házasságot. Azóta mindhárom ifjú párhoz „nagy ajándékok” érkeztek! Szeretettel gratulálunk és nagyon sok örömet kívánunk!
(Szerkesztő)

Hócza Adrienn és
Bertha Máté

Heyns Tarryn (a dél-afrikai
leány) és Puzsár Marcell

Csirmaz Eszter és
Panyi József

Bertha Máté 2 hónapos

Puzsár Jaydee Levi 2 hónapos

Panyi Dorka 9 hónapos

Küldetés /részlet/

*Uram,
amikor Te egy gyermeket küldesz a földre,
atyai jókedvben teszed.
Még útravalót is adsz neki.
Így senki sem érkezik a földi életbe
üres kézzel,
mindenki hoz magával
egy titok-csomagocskát.
Abban a csomagban van minden szép és jó,*

*amit ő majd embertársainak adbat.
Minden, amiért őt majd szeretni lehet.
Minden, amiért érdemes volt megszületnie.
Ám azt a csomagot ő
egyedül nem képes kibontani.
Ezért adod Uram a szülőket,
a jó tanítókat, tanárokat, lelki vezetőket.
Hála értük Uram!
Megköszönjük most neked.*

Balassi Bálint

ADJ MÁR CSENDESSÉGET...

*Adj már csendességet, lelki békességet, mennybéli Úr!
Bujdosó elmémet ódd bűtől szívemet, kit sok kín fúr!
Sok ideje immár, hogy lelkem szomjan vár mentségére,
Őrizd, ne hadd, ébreszd, haragod ne gerjeszd vesztségére!
Nem kicsiny munkával, fiad halálával váltottál meg,
Kinek érdeméért most is szükségemet teljesíts meg!
Irgalmad nagysága, nem vétkem rútsága feljebb való,
Irgalmad végtelen, de bűnöm éktelen s romlást valló.
Jóvoltod változást, gazdagságod fogyást ereszthet-e?
Engem, te szolgálodat, mint régen sokakat, ébreszthet-e?
Nem kell kételkednem, sőt jót reménlenem ígéd szerint,
Megadod kedvessen, mit ígérsz kegyessen hitem szerint,
Nyisd fel hát karodnak, szentséges markodnak áldott zárját,
Add meg életemnek, nyomorult fejemnek letört szárnyát;
Repülvén áldjalak, élvén imádjalak vétek nélkül,
Kit jól gyakorolván, haljak meg nyugodván, bú s kín nélkül!*

**Minden kedves
Olvasónknak
szeretettel
kívánunk
áldott húsvéti
ünnepeket!**

(A Sziklaforrás következő száma Szent László napra jelenik meg.)

Kiadja: Szent László Egyházközség

Szerkeszti: Gánóczy Zoltánné